

בית משפט לנוער בבית משפט השלום ברחובות

ת"פ 17-08-25760 מדינת ישראל נ' פלוני(קטין)

תיק חיצוני: 212554/2017

בפני כבוד השופט ניר זנו

מאשימה מדינת ישראל מדינת ישראל

נגד

פלוני

נאשמים

הכרעת דין

כמצוות המחוקק, בהתאם להוראות סעיף 182 לחוק סדר הדין הפלילי, הריני להודיע, כי החלטתי לזכות את הנאשם מן העבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

1. רקע כללי

נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו ביצוע העבירות הבאות:

פציעה - עבירה לפי סעיף 334 לחוק העונשין, תשל"ז – 1977.

חבלה חמורה – עבירה לפי סעיף 333 לחוק העונשין, תשל"ז – 1977.

איומים – עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז – 1977.

2. כתב האישום

כתב האישום הוגש ביום 10/08/2017. עפ"י החלק הכללי, משפחות הנאשם והמתלונן גרות בשכנות ובין הנאשם, המתלונן ומשפחתו קיים סכסוך קודם על רקע כך שהמתלונן משליך חצץ ופסולת לחצר הבית.

בית משפט לנוער בבית משפט השלום ברחובות

ת"פ 17-08-25760 מדינת ישראל נ' פלוני(קטין)

תיק חיצוני: 212554/2017

לפי כתב האישום, ביום 17.8.2016 בשעה 17:45 או בסמוך לכך, חזר הנאשם לביתו והבחין באבנים מושלכות בסמוך לדלת הבית ובחניית הרכב. מיד ובסמוך פנה הנאשם לאביו לברר פשר העניין.

המתלונן שהה אותה עת בחצר ביתו שלו ושמע את הנאשם אומר לאביו שבפעם הבאה שיראה את המתלונן "יזרוק לו לבנה לראש". או אז, צעק המתלונן לעבר הנאשם: "אתה מה זה מסתבך, אם יש לך ביצים בוא אני עוד מעט מפנצ'ר אותך".

בתגובה, יצא הנאשם את שער חצר ביתו והשיב למתלונן: "מה זה מפנצ'ר?", תוך שהוא מתקרב לעבר בית המתלונן ונעמד מולו.

או אז, תקף הנאשם את המתלונן שלא כדין וללא הסכמתו בכך שהלם בו מספר מכות אגרופ עד אשר המתלונן נפל ארצה. הנאשם המשיך והכה את המתלונן נמרצות בפניו שעה שהמתלונן שרוע על הרצפה, תוך כדי שהנאשם אומר לו: "אתה רוצה להתעסק אני אזיין את אמא שלך יא בן זונה את העצמות אני אשבור לך".

אביו של המתלונן, יצא משער הבית ומשך את הנאשם בחולצתו במטרה להפסיק את התקיפה. לאחר דין ודברים נכנסו האב והנאשם לחצר הבית והמתלונן צעד בעקבותיהם.

או אז, אסף המתלונן אבנים והשליכם לשטח חצר הבית ופנה לביתו.

משהבחינו הנאשם ואביו בכך, יצאו מחצר ביתם לעבר המתלונן והחל להתפתח דין ודברים בין הצדדים במהלכו הוציא המתלונן מכיסו אולר (להלן: "האולר") ודקר באמצעותו את אבי הנאשם בכתף שמאל וגרם לו לפצע שטחי בכתף שמאל.

בהמשך נכנסו האב והנאשם פנימה לביתם והנאשם השליך לעבר המתלונן מתוך שטח חצר הבית דבר מה שטיבו אינו ידוע במדויק למאשימה, אשר לא פגע בו.

עוד ובהמשך, יצא הנאשם מחצר ביתו ואביו נעמד מאחוריו. בתוך כך, דחף האב את הנאשם לעבר המתלונן. הנאשם הלם במתלונן באגרופ בראשו ומשך אותו לרצפה, מכשיר הפלאפון של המתלונן נשטט מידו. הנאשם הוסיף והלם במתלונן שני אגרופים בראשו תוך שראשו של המתלונן נחבט באדנית בטון שבמקום (להלן: "התקיפה").

בית משפט לנוער בבית משפט השלום ברחובות

ת"פ 17-08-25760 מדינת ישראל נ' פלוני(קטין)

תיק חיצוני: 212554/2017

אותה עת ובמהלך התקיפה, יצא כלבם של משפחת הנאשם משטח החצר הסתובב במקום ובמהלך התקיפה סבב סביב המתלונן ונשך את המתלונן באגודל יד ימין וגרם לו לחתך באורך 2 ס"מ.

המתלונן קם על רגליו והתקדם לעבר הנאשם ואביו. או אז הוציא המתלונן את האולר הניפו לכיוון גופו של האב כשגבו מופנה אליו אולם לא פגע בו.

עוד ובהמשך ולאחר שהאב הסתובב אליו, הניף המתלונן שוב את האולר לכיוון גופו של האב ופגע בצד השמאלי בבטנו, שגרמה לו לפצע שטחי ביותר בבטן השמאלית.

כתוצאה ממעשיו של הנאשם, כמפורט לעיל, דם ניגר מראשו ומאפו של המתלונן ונגרמו לו חבלות ממשיות בדמות שני חתכים בקרקפת באזור אוקסיפיטאלי כשלושה ס"מ ובאיזור פריאטלי משמאל כ- 2 ס"מ, המטומה גדולה תת עורית סביב האף, דימום תת לחמית קטן לטרלי בעין שמאל ושברים באף בכל דפנות של סינוס מקסילרי כולל בריצפת הארובה שהינן חבלות חמורות. הטיפול הרפואי הצריך תפרים באגודל, סיכות והדבקה בחתכים בראש והחזרת עצם האף למקום.

במעשיו אלה, נטען בכתב האישום, תקף הנאשם את המתלונן שלא כדין וללא הסכמתו, פצע אותו וגרם לו לחבלות חמורות בדמות שברים באף וכן איים עליו בפגיעה שלא כדין בגופו.

3. תשובת הנאשם לכתב האישום

הנאשם הודה שהיה במקום והיה חלק מהאירוע, אך טען להגנה עצמית.

4. מסכת הראיות

במסגרת פרשת התביעה הוגשו בהסכמה מסמכים רבים, בהם תעודות רפואיות של אבי הנאשם ושל המתלונן, דו"חות פעולה, הודעות מחקירת המעורבים במשטרה, תמונות, סרטון מצלמת האבטחה והקלטה מטלפון המתלונן.

כמו כן, העידה התביעה מטעמה את המתלונן ואת עדי התביעה הבאים :
רס"ל ש', המתנדבת במשטרה הגב' ג', ועד הבית מר א', רס"מ נ', השוטר ר', רס"ר ל', רס"ר ר'.

בית משפט לנוער בבית משפט השלום ברחובות

ת"פ 17-08-25760 מדינת ישראל נ' פלוני(קטין)

תיק חיצוני: 212554/2017

במסגרת פרשת ההגנה הוגשו בהסכמה מסמכים ודיסקים הכוללים סרטונים ותמונות.

כמו כן, העידה ההגנה מטעמה את הנאשם ואת הוריו.

5. פרשת התביעה

התביעה העידה את רס"ל ש', אשר העיד, כי פגש את המתלונן, את הנאשם ואת אביו, כל אחד בנפרד, וגבה מכל אחד מהם עדות נפרדת, בהיותם בבית החולים לקבלת טיפול רפואי. העד לא זכר מה היה מצבם הנפשי של הנחקרים.

התביעה העידה את המתנדבת ג', אשר פגשה את המתלונן בפתח ביתו בסמוך לאירוע. בהודעתה מיום 17/8/2016 ש' 6, ציינה העדה כי:

"...כמו כן היו למתלונן 3 דקירות בראש וגם ירד לו דם מהאף ללא הפסקה..."

העדה נשאלה בחקירה נגדית על ידי ב"כ הנאשם:

"ש. את יודעת שהוא לא נדקר בכלל?"

ת. לא יודעת, היו סימנים, אולי חבלה מהמדרכה, לא יודעת אם זה סכין. לא אמרתי שהוא נדקר, אמרתי שהיו סימנים של חבלות בראש, היו סימנים.

ש. מפנה לשורה 6 בעדות שלך – כמו כן, היו לו שלוש דקירות בראש, זו השערה?

ת. לא ראיתי אם זו דקירה או מהשפה של המדרכה כמו שהוא טען שהרימו עליו אבן והטיחו בראש". (פר' עמ' 6, ש' 12-8). (ההדגשות שלי – נ.ז.).

התביעה העידה את נציג "ועד הבית" מר א', אשר העיד, כי מסר את הצילומים שהופקו ממצלמה ברחוב, לבקשת אבי הנאשם וגם לבקשת המתלונן. עוד הוסיף, כי מסר לבקשת אבי הנאשם צילומים ממועדים נוספים טרום האירוע.

העדות המרכזית שהובאה ע"י המאשימה, היא עדות המתלונן:

בעדותו מסר המתלונן, שקיים סכסוך ארוך שנים בין שתי המשפחות, שכלל איומים, זריקת חצץ וזבל והתעללות בכלבה וכו'. לעניין זה, ציין: **"...אני רוצה שהסיפור יסתיים כמה שיותר מהר, לא נעים לי כל הסיטואציה אבל התובעת קראה לי אז באתי. גם אני עשיתי טעויות בסיפור הזה"** (פר' מיום 21.2.18, עמ' 8 ש' 20-21). המתלונן טען, כי שמע את הנאשם אומר: **"...שבפעם הבאה שהוא רואה**

בית משפט לנוער בבית משפט השלום ברחובות

ת"פ 17-08-25760 מדינת ישראל נ' פלוני(קטין)

תיק חיצוני: 212554/2017

אותי הוא זורק עלי לבנה על הראש... (פר' עמ' 8 ש' 31 ועמ' 9 ש' 1). עפ"י עדותו, לאחר ששמע את הדברים "...יצאתי אליו ואמרתי לו בוא עם מצלמה ביד, לא תיארתי לעצמי שהוא בכלל יעז להרביץ לי כשאני עם מצלמה, ואז הוא אמר לי בוא בוא אתה, בהתחלה בהתחלה אני אמרתי לו שהוא מסתבך הכוונה מבחינת החוק, ואחרי זה, הוא אמר לי בוא בוא אם אתה גבר, אז איימתי עליו במכות, לא באמת התכוונתי, לא חשבתי שזה יתדרדר בכלל ... הוא בא אלי ונתן לי מכות בראש נפלתי על המדרגות... אני בתור אחד שלא יודע מה קורה סביבו במצב כזה ויש לי במקרה את האולר בכיס ואני נופפתי בו להגנה עצמית ולצערי האולר פגע באבי הנאשם בלהב הכהה כמה פעמים...". פר' עמ' 9 ש' 14-16, 8-9, 3-6. (ההדגשה שלי – נ.ז.).

המתלונן הוסיף כי "...בגדול אני לא זוכר את הכל, חטפתי כמה מכות בראש אני יודע דברים מהסרטון שראיתי". המתלונן טען, כי אבי הנאשם שיסה בו את בנו ואת כלבם (פר' עמ' 9 ש' 18).

לטענת המתלונן, שלף את האולר רק לאחר שקיבל מכות מהנאשם לצחוקו של אביו. עוד טען, כי הסיבה בעטייה החזיק באולר היא: "...בצירוף מקרים שלצערי קרה בגלל היבלת ברגל, היה לי את האולר בכיס, האינסטינקט הבסיסי הישרדותי של כל אדם היה להשתמש בכל דבר להגנה עצמית. במקרה לא טוב היה לי את האולר בכיס והוצאתי אותו להגנה עצמית, בחקירה לא ידעתי אם זה פגע באבי הנאשם אם לאו. באותו יום אחרי שראיתי את הסרטון ראיתי שזה פגע בו. ואני מצטער שזה פגע בו..." פר' עמ' 9 ש' 22-32 ועמ' 10 ש' 1-3.

במהלך העדות הוצג למתלונן סרטון [ת/9] שצולם במצלמת רחוב, לשאלת ב"כ המאשימה: ש. "...תתאר שוב פעם בגדול את מה שאנחנו רואים, אחרי שאתה הולך לכיוון הבית של הנאשם? ת. "...אני זרקתי חצץ לכיוון המשפחה מהאדנית שיש להם שם. מדובר בהגנה עצמית בעקבות איומים... ושוב לא הייתי במהות של חשיבה רציונאלית..." (פר' עמ' 10 ש' 17-19).

....

ש. תתאר מה שרואים עכשיו?

ת. "...אני מנופף באולר וזה פוגע באבי הנאשם, ושוב זה בעקבות איומים על חיי, הם ממשיכים לאיים על חיי לצחוק עלי לקלל אותי, אפשר לראות את התנועות היפות שאבי הנאשם עושה, הוא משסה בי את הכלב וזה לא עובד לו. ממשיכים לאיים שירצחו אותי ואת המשפחה שלי, אני מרים את הטלפון שנפל לי מהיד".

(פר' עמ' 10, ש' 32-30).

המתלונן נשאל על ידי החוקרת בעדות מיום 18.8.16 [ש' 19-20]:

בית משפט לנוער בבית משפט השלום ברחובות

ת"פ 17-08-25760 מדינת ישראל נ' פלוני(קטין)

תיק חיצוני: 212554/2017

"ש. אני אומרת לך שאתה במשך יומיים זורק על הבית שלהם אבנים וגורם נזק לרכושם? מה יש לך להגיד
ת. זה לא נכון אני לא זרקתי את האבנים".

עם זאת, במהלך עדותו בבית המשפט, לשאלות ב"כ הנאשם, ציין:
"ש. בימים שקדמו לאירוע האם עשית איזה שהם מהלכים לצורך התגרות בנאשם ומשפחתו?
ת. עשיתי מהלכים, אבל לפי דעתי זה לא היה לצורך התגרות. זה היה מגננה בלבד. המצב היה מאוד קשה הם איימו עלינו, הם התעללו לנו בכלבה, כמו שאמרתי בתחילה, וזרקו גם זבל וחצץ לחצר. לצערי אין לנו מצלמות אבטחה בבית גם לא אז וגם לא היום, המצלמות היא על הבית שלהם. הם זרקו לנו הרבה מאוד זבל וחצץ לחצר. זה היה ממש מפחיד לחיות שם, בתור מגננה זאת היתה טעות אבל הייתי במצב מאוד קשה, אז לקחתי את הזבל והחצץ שהם זרקו לנו והחזרתי את זה לחצר שלהם.
ש. בעדות שלך מיום 18/8/16, ש' 19, נשאלת על ידי החוקרת "במשך יומיים אתה זורק אבנים על הבית שלהם.. ואתה ענית שלא זרקת נכון?
ת. כן.

ש. לאחר מכן שמציגים לך את הסרטונים שאתה זורק עליהם, אתה אומר שהחזרתי להם את זה.
ת. אני רשמתי שבאירוע קיבלתי הרבה מכות בראש בגלל זה לא זכרתי שהחזרתי להם את החצץ והזבל, ומה שאני החזרתי מצוין ...

ש. למעט האמרה שלך שלמעשה זרקו לך חצץ ואבנים וזבל על הבית יש לך ראייה שכך היה?
ת. אני מחפש, אבל לא. אין לנו מצלמות אבטחה על הבית.
ש. אתה ראתה אותו פעם זורק לך פסולת ברחוב, ולא פנית אליו ולא אמרת לו כלום?
ת. לא, כי זה היה מצב מאוד קשה.
ש. אני מציג לך סרטון מיום 16/8/16 שעה 00:50 ורואים שאתה זורק אליהם חצץ?
ת. אני מזהה את עצמי אני לוקח את האבנים מהאדנית שלהם וזורק את האבנים לחצר שלהם.
ש. אבל אמרת למעשה שהחזרת מה שזרקו אליך ופה רואים שאתה למעשה לוקח מהאדנית שלהם וזורק?

ת. הזיכרון שלי לא טוב, אני לא זוכר כל כך טוב, כנראה גם זרקתי אליהם ואני לוקח את זה בחזרה.
ש. אני מפנה אותך לסרטון מיום 17/8/16 בשעה 10:30?
ת. אני מזהה את עצמי לקחתי אבנים מהאדנית שלהם וזרקתי אל החצר שלהם (פר' עמ' 12 ש' 32-15 ועמ' 13 ש' 5-1). (ההדגשות שלי – ז.נ.).

זאת ועוד, המתלונן נשאל בעדותו מיום 15/1/2017 שעה 13:42 אם זרק אבנים לחצר ביתם של הנאשם, השיב:

בית משפט לנוער בבית משפט השלום ברחובות

ת"פ 17-08-25760 מדינת ישראל נ' פלוני(קטין)

תיק חיצוני: 212554/2017

"ת. זרקתי חצץ כי תשמעי את יודעת מה הם עשו לנו הם זרקו לנו זבל ואבנים..."

ב"כ הנאשם הציג למתלונן סרטון, מיום 14.8.16 בשעה 20:22. בהם נראה המתלונן **מסתכל על בית משפחת הנאשם** וב-15.8.16 בשעה 20:28- זיהה עצמו המתלונן: **"...אני דוחף להם משהו. דוחף את הגלגל. לא רואים שום אולר ולא רואים שום כלום"**.

לשאלת בית המשפט, השיב המתלונן שאינו זוכר מה הוציא מכיסו. בזירת האירוע אמר המתלונן למתנדבת ג' ולשוטר ר' **שיצא מביתו עם הסכין** לצורך הגנה עצמית. בעדותו בבית המשפט טען המתלונן כי אינו זוכר זאת.

בדו"ח הפעולה של השוטר ר' מצויין: **"כאשר נראה בכיסו הימני של החשוד או בליטה, בחיפוש בכיסו אותר אולר כחול מגואל בדם הסכין נלקחה ממני..."**.

לשאלת ב"כ הנאשם לעניין זה, השיב המתלונן: **"אני לא ירדתי איתה אני השתמשתי בסכין נטו בגלל היבלת לא זכרתי שהיא אצלי, אני לא אומר שהשוטרים משקרים כנראה שהם לא הבינו אותי אם בכלל אמרתי דבר כזה"**.

בהתייחסו לדיסק השמע [ת/12], לשאלת ב"כ הנאשם: כשאתה אומר **"...בוא אני אפנצ'ר אותך ובוא אם יש לך ביצים, זה בוא אני אדקור אותך, אתה אומר שהתכוונת לריב איתו..."**? השיב המתלונן: **"לא. כמו שאני אומר המצב היה מתוח, לא התכוונתי לבוא ולריב איתו. הם איימו לפני שנייה שהם יזרקו לי בלטה על הראש"**.

לשאלת ב"כ הנאשם: **"איפה היית כשאיימו עליך?"**

השיב המתלונן: **"הייתי ליד החלון בבית שלי"**.

ב"כ הנאשם הוסיף ושאל: **"למה יצאת החוצה ולא הזמנת משטרה?"**

השיב המתלונן: **"הייתי במצב של פניקה וזאת היתה טעות"**.

(פר' עמ' 14 ש' 22-29).

יודגש, כי המתלונן לא המציא הקלטות המוכיחות שהנאשם ומשפחתו איימו עליו.

ב"כ הנאשם הציג בפני המתלונן סרטון מיום 17.8.16 בשעה 13:18 ובו נראה הסכין עוברת מול פניו של הנאשם. בעדותו ציין המתלונן, כי

"ת. רואים בבירור שהאולר שהוצאתי אותו לאחר מכן. יכול להיות שזאת היתה היד שלי.

ש. אבל אמרת שלא ניסית לתקוף אותו?

בית משפט לנוער בבית משפט השלום ברחובות

ת"פ 25760-08-17 מדינת ישראל נ' פלוני(קטין)

תיק חיצוני: 212554/2017

ת. הנפתי את היד והם איימו עלי ואז איימתי בחזרה והנפתי את היד" (פר' עמ' 15 ש' 12).

במסגרת החקירה הנגדית אישר המתלונן, כי הדקירה הראשונה בוצעה על ידו בפרק הזמן שבין ההתגוששות הראשונה שלו עם הנאשם לבין ההתגוששות השנייה. לשאלת ב"כ הנאשם, השיב: "אני פעלתי לפי אינסטינקטים הישרדותיים באמת היתה טעות, הייתי צריך להיכנס הביתה ולהזמין משטרה".

עוד נשאל המתלונן בחקירתו הנגדית:

"ש. לא בסדר מצידך שזרקת חצץ ופסולת על הבית של השכנים, זה גם לא היה בסדר מצידך למרות שלטענתך הם עשו את זה קודם למרות שאין לך ראיות, אבל במשך ימים אתה מגיע לפתח ביתם זורק פסולת או חצץ לעבר הבית שלהם, משחית צמיג שהיה שם לנוי בחצר ביתם וזה לא בסדר מצידך. נכון?"

ת. ... זה מצב שכל אדם נורמטיבי יכול להיקלע אליו כשאתה מול שכנים כאלה. לא תמיד פועלים רציונליים.

ש. אז פה לא פעלת רציונליים. ולאחר מכן שיצאת מהבית ואמרת בוא אני אפנצ'ר אותך ובוא אם יש לך ביצים. ת. נכון.

ש. ולאחר מכן כשאתה כולך מעולף לטענתך, אתה בא עם סכין, דוקר אדם שכבר עזב אותך ונכנס לביתו, אתה מגיע אליו לבית שוב, זורק שוב חצץ לעברו לחצר ביתו, דוקר אותו וזה גם לא היתה התנהגות רציונלית?

ת. שוב. אתה מנתק את האירוע מהנסיבות. לא זה לא היה בסדר.

ש. אתה שם לב כמה לא רציונל יש בהתנהגות שלך?

ת. אם אדוני היה גר שם ורואה את כל מה שהולך שם ולא רק מה שהמצלמה מתעדת אז הוא היה מבין שאני פעלתי מתוך ... חשבתי שזו הדרך היחידה להפסיק אולי את הדבר הזה. בקשר לזה שאני באירוע, ... (פר' עמ' 17, ש' 27-10).

ב"כ הנאשם טען, כי החבלה בראשו של המתלונן התרחשה לאחר האירוע הראשון, ולאחר שזה דקר את אביו של הנאשם. לשאלתו השיב המתלונן: "...אני אומר שאני משער שקיבלתי אותו (החבלה בראש, נז) באירוע הראשון. אני לא מתחייב, אני לא זוכר מה שהיה באירוע. נפלתי פעם אחת על המדרגות ופעם אחת על אדנית הבטון" (פר' עמ' 18, ש' 6-5).

בית משפט לנוער בבית משפט השלום ברחובות

ת"פ 17-08-25760 מדינת ישראל נ' פלוני(קטין)

תיק חיצוני: 212554/2017

המתלונן אישר, כי בחקירתו בפני החוקרת נ' ביום 18.8.16 בשורה 42 אמר, כי אינו זוכר שירד דם אלא שמדובר בפוטושופ, ושלא מדובר בסכין שלו. עוד הוסיף בחקירתו בבית המשפט: "אני רשמתי את זה בחקירה ובהוספות לחקירה אני ביקשתי לתקן שאני הייתי לא זכרתי כל כך מהאירוע והדם שהיה על האולר מהאירוע..."

ב"כ הנאשם הוסיף, כי המתלונן אמר: "אני חוזר בי, זו הסכין שלי, אני פשוט לא זוכר שהיה עליה דם. יכול להיות שאני בעצמי נשרטתי ממנה...." המתלונן אישר את הדברים בפני בית המשפט.

לשאלת ב"כ הנאשם השיבה החוקרת נ', כי נראה היה שהמתלונן מבין מה קורה סביבו לפי התשובות שלו (פר' עמ' 20, ש' 19-20)..

מדו"ח הפעולה מיום 17/8/2016, של רס"מ ר' עולה, כי "אבי הנאשם מסר כי בעת שהוא דיבר עם בנו על כך שהמתלונן הגיע לכניסה והתחיל להתנפל עליו באגרופים ואף הוציא סכין שהיתה בכיסו ודקר אותו, לציין כי אבי הנאשם הציג בפני שריטה טריה מתחת לצלעות בצד שמאל ועוד אחת באיזור כתף שמאל ושריטות נוספות בידיו. אבי הנאשם מסר שכאשר בנו הבחין בקטטה הגיע והתחיל להכות את המתלונן בפניו..."

במסגרת החקירה הנגדית, העיד השוטר ר':

"ש. הוא הציג בפניך חתכים כתוצאה מדקירת סכין?

ת. מה שהבחנתי זה שריטות וזה מצוין בדו"ח הפעולה. הוא הציג בפני שריטות מתחת לצלעות, מתחת לצלע שמאל וליד הכתפיים ובידיים גם כן, שריטות טריות.

הוא אמר שהשכן דקר אותו".

(פר' עמ' 22, ש' 25 ועמ' 26 ש' 1-3).

וכן:

"ש. מה היה המצב, תתאר את המצב של האבא זה שהציג בפניך את הדקירות.

ת. אני לא רופא, בשביל לאבחן מצב רפואי, אבל הוא (אביו של הנאשם – נ.ז.) דיבר איתי היה בסערת רגשות, הוא היה נראה נסער".

(פר' עמ' 23, ש' 13-14).

במסגרת החקירה הנגדית, העידה רס"ר ל', כי הנאשם ביקש לשנות את התשובות שמסר במסגרת חקירתו. ולאחר ששוחח עם בא כוחו.

בית משפט לנוער בבית משפט השלום ברחובות

ת"פ 17-08-25760 מדינת ישראל נ' פלוני(קטין)

תיק חיצוני: 212554/2017

במסגרת החקירה הנגדית אישר רס"ר ר'י, כי המתלונן אישר כי הוא נושא בכיסו סכין, וכן: "...ראיתי את הבליטה והוא (המתלונן-נ.ז.) אמר לי שזה סכין".

6. פרשת ההגנה

הנאשם בחר להעיד וטען כי מדובר בהגנה עצמית. תחילת האירוע בכך שביקש להבין מי משליך אבנים וזבל לחצר ביתו. המתלונן ששמע את דבריו הגיב באיומים כמוזכר לעיל ותוך כדי האיומים שלף סכין ובא לדקור אותו בפניו. עוד טען כי המתלונן לא התעלף אלא נאבק עמו תוך שהוא נשען על הערוגה.

ב"כ הנאשם הציג סרטון [9/ת] ולשאלתו משיב הנאשם: "...הוא קורא לי ומאיים עלי ורציתי להבין מה קורה רואים שאני הולך לקראתו, רואים הנפת יד של איום, ובפעם השנייה שהוא הניף את היד הוא כבר היה עם הסכין לעבר הפנים שלי הוא ניסה לדקור אותי בפנים, ואני פה הגנתי על עצמי והתחלתי להיאבק איתו. תוך כדי שהוא מנסה לדקור אותי הוא נשען על המדרכה. בהמשך הסרטון רואים כי אבא שלי יוצא מהבית, מושך אותי לאחור חזרה הביתה, רציתי להפסיק את האירוע רואים שאני נכנס לחצר לא רוצה להמשיך את האירוע, עכשיו רואים שהמתלונן לקח שוב אבנים וזורק, אבא שלי עוצר אותי אומר לי לא לריב איתו, לא להמשיך את האירוע, ואז אבי יוצא לכיוונו ומדבר איתו ואני מחזיר את אבא שלי הביתה כדי להפסיק את האירוע, ואז המתלונן מגיע ודוקר את אבא שלי ואבא שלי אומר לי הוא דקר אותי ואבא שלי מלא דם. ואז אני, אבא ואמא נמצאים בתוך החצר שלנו והוא שוב לוקח אבנים וזורק, ותוך כדי הוא אמר שיבוא לדקור את אבא שלי שוב, הוא בא שוב לכיוון, ונטרלתי אותו, והוא בא לכיוון של אבא שלי ודוקר את אבא שלי דקירה אחת דקירה שנייה".

הנאשם מודה שזרק אבן לכיוון המתלונן, שלא פגעה בו. לשאלת בא כוחו אמר: "...אני זרקתי עליו את האבן אמרתי לו שיתרחק, לא היתה לי כוונה לפגוע בו, רק שיתרחק הוא לא מפסיק את האירוע, כל הזמן דוקר ומאיים הוא נכנס לטירוף, רק לדקור ורק לדקור זה מה שהוא רוצה....הוא דקר את אבא שלי והוא אדם חולה, ואני לוקח אותו לטיפול שלוש פעמים בשבוע לפסיכיאטר ואבא שלי היה בחרדה, הייתי בסערת רגשות ראיתי את אבא שלי דקור..."

לשאלת בא כוחו על ההבדלים בין החקירות במועד האירוע השיב הנאשם כי היה בסערת רגשות: "הייתי בסערת רגשות ראיתי את אבא שלי נדקר לי מול העיניים, בחיים לא היה לי עבר במשטרה, ואני לא מכיר להיות נחקר או להיות עצור במשטרה...הייתי ילד, אין לי ניסיון בזה".

בית משפט לנוער בבית משפט השלום ברחובות

ת"פ 17-08-25760 מדינת ישראל נ' פלוני(קטין)

תיק חיצוני: 212554/2017

במסגרת החקירה הנגדית השיב הנאשם לב"כ המאשימה כי הגנה עצמית היא: "ברגע שאתה רואה סכנה לחיים שלך ואתה רואה שהדבר הכי חשוב שלך נפגע, לצורך העניין אתה מגן".
בהמשך ולשאלת ב"כ המאשימה: ,איפה היתה הסכין?"
השיב הנאשם: "הוא החזיק אותה ביד, וגם רואים שהאצבעות שלו נחתכו וזה מהסכין".
ב"כ המאשימה טענה כי אין זה סביר שמי שמאזים מסכין רוכן לעבר האוחז בה.

לשאלת ב"כ המאשימה טען הנאשם כי, המתלונן הכניס את הסכין למכנסיו בזמן שאביו משך אותו פנימה לחצר הבית. אולם בהמשך זרק אבנים ואיים שידקור את אביו.
לשאלת ב"כ המאשימה: מדוע לא נכנסו הביתה כדי לסיים את האירוע. השיב הנאשם:
"לא יכולתי להיכנס לבד הביתה, אבא שלי נכה...אני חששתי לחיי אבא שלי".

בהמשך עדותו הכחיש הנאשם שהטיח את ראשו של המתלונן במדרכה. עוד טען כי "...רואים שהוא מושך לי בחולצה, ורואים שאבא שלי מחזיר אותי הביתה, ועכשיו רואים שהוא שולף סכין והנה עוד פעם פעמיים, והוא ממשיך לאיים בטירוף ואבא שלי יוצא אליו, וזאת לאחר שאבא שלי נדקר כבר".

הנאשם טען להתגוששות מתמשכת עם המתלונן: "הוא משך אותי אליו, והמשכנו לצד השני, הוא ניסה להתנגד לי ואני ניסיתי להתנגד לו, הוא ניסה לחתוך אותי".

ההגנה העידה את אמו של הנאשם (להלן: האם).
האם העידה, כי התקשרה למשטרה במהלך האירוע. דיווחה על דקירת בעלה, על המשך זריקת האבנים על ידי המתלונן. לטענתה הנאשם הגיע על מנת להגן על אביו.
האם מתארת אירוע קצר של שתי דקות לערך: "כמות הזמן שהיתה היתה אפסית, היו שתי דקות, היו צרחות מכל הכיוונים, הנאשם בא להיכנס פנימה והמתלונן הגיע לשטח הבית...".
במסגרת החקירה הנגדית ולשאלת ב"כ המאשימה טענה האם כי בעלה [אביו של הנאשם] יצא לכיוון בנם לאור הצרחות והאיומים של המתלונן.

7. דיון והכרעה:

כפי שצוין לעיל, האירוע נשוא כתב האישום תועד במצלמת אבטחה, והסרטון הוצג לבית המשפט כחלק מראיות התביעה. אכן, כחלק מפרשת התביעה, הוצגו לעיון בית המשפט ראיות שונות, אשר גם להם ניתן משקל בקביעותי במסגרת הכרעתי זו, ואולם אציין, כי אני רואה בסרטון מצלמת האבטחה כראיה מרכזית ואשר מכוח זאת ניתן לה מירב המשקל בקביעותי. יודגש, כי לא הייתה כל מחלוקת

בית משפט לנוער בבית משפט השלום ברחובות

ת"פ 17-08-25760 מדינת ישראל נ' פלוני(קטין)

תיק חיצוני: 212554/2017

בין הצדדים באשר למהימנות הסרטון וקבילותו, ואני רואה בו כראיה המשקפת באופן אותנטי את ההתרחשות באירוע נשוא כתב האישום.

הצדדים התייחסו בטיעוניהם ובסיכומיהם להתרחשות בסרטון, כאשר הם מחלקים זאת, כשני אירועים - בין דקה 18:13:10 ועד לדקה 18:13:40 כ"אירוע הראשון", ובין דקה 18:14:52 לדקה 18:15:07 בסרטון כ"אירוע השני".

יובהר כבר, בשלב זה, כי בניגוד לאופן שבו בחרו הצדדים להציג טיעוניהם ביחס להתרחשויות נשוא כתב האישום ולחלקן כאמור לשני "אירועים", אני סבור, כי חלוקה זו הינה מלאכותית ואינה מתארת את ההתרחשות כמכלול. המדובר באירוע קצר, שמשכו כ- 3 דקות, המתרחש באותו מקום, בסמיכות זמנים של שניות, על אותו רקע ותוך השתלשלות עניינים אחת, כפי שהיא עולה מן הראיות. כל פעולה או אמירה נבעו מזו שקדמה לה, ויש לנתח את האירוע כולו מבלי להפריד בין חלקיו. כל חלוקה המבקשת לבחון כל חלקי האירוע בנפרד היא חלוקה כירורגית, שאינה מתיישבת עם השתלשלות העניינים באירוע ואף לא עם הגיונם של דברים והשכל הישר.

לשם הנוחות בלבד, אצמד תחילה בהכרעתי לחלוקה ל"אירועים", כפי שהתייחסו אליה הצדדים, לעניין הניתוח הראייתי.

יצוין, כי המחלוקת העובדתית היחידה בין הצדדים, היא, האם המתלונן אחז בסכין וניסה לתקוף בעזרתה את הנאשם ב"אירוע הראשון" והשלכותיה של קביעה עובדתית זו על המשך התגלגלות האירוע וקיומו של הסייג מאחריות פלילית של הגנה עצמית, כפי שטען הנאשם.

ביחס לאירוע הראשון, טען הנאשם להגנה עצמית, ביחס לשימוש בכוח אשר נעשה על ידו וזאת בשל ניסיון תקיפתו ע"י המתלונן באמצעות הסכין. באשר לאירוע השני, טען הנאשם לצורך להגן על עצמו ועל אביו, אשר נדקר ע"י המתלונן בסכין, טרם החל האירוע השני, ועל אימו עליהם יחד נזרקו אבנים, כאשר הם שוהים בתוך חצר ביתם.

אירוע ראשון

לעניין זה, מצאתי לדחות גרסת המתלונן ולאמץ גרסת הנאשם ולקבוע כי, המתלונן איים על הנאשם ואף ניסה לתקוף אותו באמצעות סכין שהייתה ברשותו ותגובתו של הנאשם היוותה הגנה עצמית, בהתאם למבחנים שנקבעו בפסיקה.

בית משפט לנוער בבית משפט השלום ברחובות

ת"פ 17-08-25760 מדינת ישראל נ' פלוני(קטין)

תיק חיצוני: 212554/2017

אפרט להלן נימוקי מסקנתי.

כבר במסירת הודעתו הראשונה (נ/3) מסר המתלונן, כי בעקבות דברים ששמע בשיחה בין הנאשם לאביו קרא אל הנאשם ואמר לו **"בוא לפה אם יש לך אומץ... הוא ניגש אלי בלי להגיד כלום, אני זוכר שקיבלתי מכה לפני ואיבדתי את ההכרה..."**.

בהמשך נשאל המתלונן: נמצא עלייך סכין, איך הגיע לידך סכין זאת?
והוא משיב: **"יש לי יבלת בכף רגל שמאל, אני מנקה עם האולר הזה את הלכלוך מהיבלות ובמקרה לא הוצאתי אותה מהכיס ולכן האולר היה עלי בזמן התקיפה"** (ש' 12-13).

ש' 27 מציין, **"אני בחור נורמטיבי, הסכין הייתה עלי בטעות והשתמשתי בה רק כי הרגשתי סכנה ממשית לחיי..."**.

בהודעתו השנייה, ביום 18/8/2016 בשעה 02:23 שב ומציין, כי אמר לנאשם **"בוא הנה אם יש לך ביצים, הילד בא וניגש אלי וישר נתן לי מכה ואני התעלפתי. הייתי מעולף זמן לא ידוע"** (ש' 7-8) ובשורה 11 מוסיף **"הרגשתי מאויים והקטטה המשיכה, הם באו והמשיכו והרביצו לי. היה לי אולר בכיס..."**.

גם בהודעותיו הנוספות ממשיך המתלונן וטוען, כי הנאשם ואביו תקפו אותו (שורה 20 חקירה מיום 15/01/2017).

המתלונן נחקר בגין אירועים מצולמים קודמים בהם נראה הוא שמשליך אבנים לבית משפחת הנאשם והוא מודה בחקירתו, כי **"פיזרתי להם"** במספר אירועים (ראו הערת חוקרת בשורה 108 על כל הסרטונים מגיב **"גם פיזרתי להם"**).

בעדותו בבית המשפט, ביום 21/2/2018, חזר המתלונן על גרסתו לפיה היה מצויד בסכין בשל יבלת ברגלו **"שהרופאה אמרה לי לטפל בה עם אולר"** (עמ' 9 ש' 1-2).

בהמשך מספר, כי היו איומים הדדיים וכן כי בעקבות המכות איבד את הכרתו **"קצת אחרי הנפילה אני אבדתי את ההכרה. אחרי זה קמתי מסוחרר לא ידעתי מה קורה סביבי לא פעלתי בצורה רציונאלית ולכן קרו שם דברים שלא רציתי שיקרו"** (ש' 9-11).

בחקירתו הנגדית, לאחר ששב וטען כי לא תקף את הנאשם טרם הנאשם תקף אותו נשאל המתלונן:
"אני מפנה אותך לסרטון.... ואני אומר לך שסכין עוברת מול פניו של הנאשם?"
ת. רואים בבירור שהאולר שהוצאתי אותו לאחר מכן. יכול להיות שזו היתה היד שלי.

בית משפט לנוער בבית משפט השלום ברחובות

ת"פ 17-08-25760 מדינת ישראל נ' פלוני(קטין)

תיק חיצוני: 212554/2017

ש. אבל אמרת שלא ניסית לתקוף אותו?

ת. הנפתי את היד והם איימו עלי ואז איימתי בחזרה והנפתי את היד

ש. אז פגעת בו?

ת. לא.

ב"כ הנאשם ביקש להציג תמונות מתוך הסרטון ושאל את המתלונן: "תאשר לי שרק לאחר שהנפת את היד, החל האירוע ביניכם?", תשובת המתלונן: "לא. לא היה שם כלום, יכול להיות שזה ברק מהמכונית שעוברת".

(עמ' 15 לפרוטוקול, ש' 8 ואילך).

דבריו של המתלונן במשטרה וכן בבית המשפט אינם מתיישבים עם הראיות אשר הוגשו לבית המשפט וסומנו ת/9 ו ת/12, ועל כן אני מוצא את גרסתו כבלתי מהימנה, ומעדיף את גרסתו של הנאשם, בכל הנוגע לאירוע הראשון.

מסקנתי זו נובעת בין היתר, מן העולה מ-ת/12, סרטון שצולם ע"י המתלונן עצמו ובו יש גם קול (אודיו) נראה המתלונן מתהלך יחד בביתו, נע לעבר דלת הכניסה ובשנייה 07:00 נשמע כי נשאל ע"י אישה "מה קורה?" ומשיב "כלום" בקול רגוע וממשיך בדרכו החוצה, נועל נעליים ויוצא (00:16).

כפי העולה מן הסרטון, המתלונן עצמו פותח באיומים ואומר לנאשם "אתה מה זה מסתבך", והנאשם בתגובה משיב "בוא, בוא, בוא" והמתלונן עונה לו בתגובה "בוא אתה, אם יש לך ביצים אתה בא לפה עכשיו".

ב 00:40 אומר המתלונן: בוא הנה, אני אפנצ'ר אותך עוד שניה

ב 00:47 אומר המתלונן: "מה זה לפנצ'ר? אתה לא יודע מה זה לפנצ'ר.. ואז נשמע בהקלטה כי החלה ההתגוששות בין הצדדים.

אציין כי החלק האחרון של דברי המתלונן לא מצא מקומו בתיאור הדברים בכתב האישום (ראה סעיף 2 לכתב האישום).

חילופי הדברים, השימוש במושג "לפנצ'ר", העובדה שהחזיק בסכין (ואף השתמש בה בהמשך האירוע באופן שאינו שנוי במחלוקת), תומכים בגרסת הנאשם לפיה המתלונן שלף סכין, כבר בשלב זה של ההתרחשות, וניסה לתקוף אותו באמצעותה טרם יזם הנאשם מגע פיזי אליים. רק בתגובה לתקיפתו של המתלונן, באמצעות אותה סכין, הכה הנאשם את המתלונן במה שנשמע בסרטון כמאבק בין שניים ולא כתקיפה חד צדדית.

בית משפט לנוער בבית משפט השלום ברחובות

ת"פ 17-08-25760 מדינת ישראל נ' פלוני(קטין)

תיק חיצוני: 212554/2017

לאמור לעיל יש להוסיף את ת/9 - דיסק ובו צילומי אבטחה מהרחוב. צילום אשר תיעד את מרבית האירועים בין השניים ויש לצפות בסרטון תוך שמיעת הדיסק ת/12.

בסרטון האבטחה נראה הנאשם יוצא מביתו והולך לקראת המתלונן, אשר נמצא מן העבר השני של הכביש. בשלב זה, מתקיים דין ודברים בין השניים כפי שמופיע בת/12 ועל כך אין מחלוקת.

בין השניות 00:15 - 00:16 נראית ידו של המתלונן מונפת לעבר פניו של הנאשם ומיד לאחר מכן תוקף הנאשם את המתלונן ומתנועותיו ותנועות רגליו נראה כי מדובר בהתגוששות בין השניים. האירוע הראשון מסתיים כעבור מספר שניות כשאביו של הנאשם בא, מפריד בין השניים ומושך את הנאשם אל ביתו. הנאשם מתרחק ונכנס אל חצר ביתו (00:30).

ב"כ המאשימה טענה, כי גרסתו של הנאשם לפיה המתלונן תקף אותו ראשון, באמצעות סכין, הינה גרסה כבושה, אשר נמסרה בחקירתו במשטרה רק לאחר שהוצג בפניו סרטון האבטחה. לחיזוק טענה זו, ציינה ב"כ המאשימה, כי בשתי ההודעות הראשונות שנגבו מן הנאשם ביום האירוע, אחת בבית החולים ואחת בתחנת המשטרה, לא ציין הנאשם, כי המתלונן תקף אותו קודם באמצעות סכין.

אינני מקבל את טענת המאשימה, לפיה מדובר בגרסה כבושה אותה מסר הנאשם רק ביום 9/7/2017.

הנאשם מסר גרסה זו עת זומן למשטרה ועומת עם סרטון מצלמות האבטחה. עד מועד זה לא זומן הנאשם למסור גרסתו לאחר קבלת סרטון האבטחה, זאת למרות שסרטון זה נמצא בידי היחידה החוקרת זמן קצר לאחר מועד האירוע ומעבר לכך, הסרטון הובא לתחנת המשטרה ע"י אביו של הנאשם, אשר בהמשך לבקשתו הוריד ועד הבית את הסרטונים הרלוונטיים והעבירם למשפחת הנאשם ולמשפחת המתלונן. ההחלטה לזמן את הנאשם לחקירה נוספת רק כעבור כשנה הינה החלטה שהתקבלה ביחידה החוקרת ומבלי שלנאשם הייתה כל השפעה על כך. מכאן, שאין מקום לזקוף זאת לחובתו של הנאשם.

מעבר להודעה זו, קריאת הודעותיו מיום האירוע, 17.08.16, מעלות, כי מיד עם הודעתו עוד בבית החולים, תיאר הנאשם התגרות מצד המתלונן שתחילתה בזריקת אבנים לעבר רכושם, והמשכה באיומים של המתלונן על הנאשם ואביו, ללא כל התגרות קודמת מצדם, ובהמשך דחף אותו, הוציא את הסכין, דקר את אביו. כבר מלכתחילה, טען הנאשם כי ביקש לנטרל את המתלונן ולהרחיק ממנו את הסכין. כאשר נשאל "אתה טוען שהוא תקף ראשון?", השיב: "כן, דחף אותי ובא להוציא סכין על אבא שלי" (ת/15, ש' 24 – 25).

בית משפט לנוער בבית משפט השלום ברחובות

ת"פ 17-08-25760 מדינת ישראל נ' פלוני(קטין)

תיק חיצוני: 212554/2017

כך, גם בחקירתו של הנאשם מיום האירוע, מתאר הנאשם את ההתרחשות באופן דומה, החל משורה 14 מתאר, כי המתלונן החל לקלל אותו ואת אביו ולאיים ואף צעק "זוז מפה אני אדקור אותך, אני אזיין אותך" (ש' 7)... המתלונן דחף אותו ו"אני צעקתי לאבא שלי שיכנס לתוך הבית. המתלונן בא לאבא שלי בדחיפה והיה בין האצבעות של המתלונן סכין או אולר. אבא שלי התחיל לצעוק "הוא דוקר אותי, הוא דוקר אותי", אני יצאתי בבהלה, והמתלונן צעק לי "גם אתה חושב שאתה גבר"? הוא בא לדחוף אותי ואני ראיתי את הלהב של הסכין בין האצבעות שלו, כאשר הוא בא לדחוף אותי, אני נטרלתי אותו בכף שנתתי לו אגרוף עם היד שלי בפנים... אבא שלי תפס אותי, אמר לי להיכנס הביתה, נכנסנו לתוך החצר ואז המתלונן קם במהירות, תפס את הסכין, ורץ לכיוון אבא שלי ונתן לאבא שלי דקירה בבטן, מצד ימין. ראיתי את אבא שלי חסר אונים, ולא יכול להגיב. אני הגנתי על אבא שלי ועל עצמי, בכך שנתתי לו אגרוף לפנים שוב, וקיפלתי לו את הידיים והפלתי אותו אל הרצפה".

בהמשך (ש' 30), נשאל הנאשם "כאשר אמרת שהמתלונן דחף אותך, איך בדיוק הוא עשה את זה? ת: הוא בא לדקור אותי והתקרב אלי ואני זזתי ובגלל שאני מתאמן באגרוף...אני נטרלתי אותו כפי שלמדתי במהלך השנים והגנתי על אבא שלי ועלי כיוון שהמתלונן היה עם סכין ביד שלו ובא לתקוף אותי על מנת לפגוע בי וכבר פגע באבא שלי".

לאור הדברים האמורים שנמסרו ע"י הנאשם כבר בהודעתו ובחקירתו הראשונה במשטרה, אני דוחה כאמור את טענת המאשימה, כי גרסתו של הנאשם הינה גרסה כבושה. אני סבור, כי מלכתחילה טען הנאשם כי פעל מתוך הגנה עצמית, ובעצם במהלך חקירתו השנייה הצליח לפרט יותר את טענתו זו, לאור הצגת הסרטון.

גרסתו של הנאשם נתמכת בדברי אביו מיום האירוע, 17/8/2016, (ת/28), אז השיב לשאלת החוקר "יש מצלמות ברחוב?" ת. כן בכניסה. מקווה שזה עובד".
כאשר נשאל האב, "מי תקף ראשון?", השיב: "הוא [המתלונן – נ.ז.] תקף את בני ראשון והוא יצא מביתו בכוונה ובמטרה לתקוף והיה עליו סכין" (ש' 22-23).

כבר ביום 25/8/2016 הגיש אביו של הנאשם את סרטון זה ת/9 וסרטונים נוספים המתעדים את המתלונן משליך אבנים לתוך חצר ביתם של הנאשם ומשפחתו.

הנאשם עצמו מוסר לחוקר, ביום 17/8/2016, כי יש מצלמות ברחוב (ת/15 ש 21-22).

בית משפט לנוער בבית משפט השלום ברחובות

ת"פ 17-08-25760 מדינת ישראל נ' פלוני(קטין)

תיק חיצוני: 212554/2017

לאור הראיות שפורטו לעיל, אני רואה בגרסתו של המתלונן לפיה לא אחז בסכין בשלב הראשון של אירוע, כבלתי מהימנה ומאמץ לעניין זה את גרסתו של הנאשם. אוסיף ואומר, כי על אף שהסכין אינה נראית בבירור בחלק הראשון של האירוע, וככל שישנו ספק באשר לשימוש שנעשה בה ע"י המתלונן באותו השלב, הרי שדינו של הספק שייזקף לזכותו של הנאשם.

האירוע השני

האירוע השני, הוא המשך ישיר לאירוע הראשון, כאשר תחילתו עם סיום האירוע הראשון בו הנאשם ואביו מתרחקים מן המתלונן לכיוון ביתם והנאשם עצמו נכנס אל חצר ביתו שנמצא מאחורי גדר ושער.

המתלונן מצדו, המשיך בהתנהגותו התוקפנית, וכפי הנצפה בסרטון מצלמת האבטחה, ניגש אל גדר ביתם של הנאשם ומשפחתו, אסף אבנים מהערוגה ליד והשליכן אל תוך החצר. מיד בהמשך, מתקרב המתלונן אל אביו של הנאשם ודוקר אותו באמצעות הסכין שבידו, בכתפו. למרות שאביו נדקר, יוצא הנאשם ומכניס את אביו אל חצר הבית, ונראה כמי שמנסה, שוב, לסיים את האירוע.

כך, אומר הנאשם בעדותו הראשית, בעמ' 28 לפרוטוקול, כאשר הוצג לו סרטון האבטחה: "רואים כי אבא שלי יוצא מהבית, מושך אותי לאחור, חזרה הביתה. רציתי להפסיק את האירוע. רואים שאני נכנס לחצר ולא רוצה להמשיך את האירוע. עכשיו רואים שהמתלונן לוקח שוב אבנים וזורק, אבא שלי עוצר אותי ואומר לי לא לריב איתו, לא להמשיך את האירוע, ואז אבי יוצא לכיוונו ומדבר איתו ואני מחזיר את אבא שלי הביתה, כדי להפסיק את האירוע, ואז המתלונן מגיע ודוקר את אבא שלי".

בהמשך, יצא הנאשם לכיוונו של המתלונן והתחיל בין שניהם עימות נוסף, כאשר הנאשם הכה את המתלונן באגרופים ואילו המתלונן קרע את חולצתו של הנאשם. בשלב זה, חוזר הנאשם אל כיוון חצר ביתו. המתלונן קם מיד, הולך אחר אביו של הנאשם ודוקר אותו פעמיים נוספות.

התנאים לקיומה של הגנה עצמית כפי שנקבע בחוק ובפסיקה:

כפי שציינתי לעיל, בניתוח הראייתי חילקתי לשני אירועים, בצמוד לטיעוני הצדדים. ואולם, בניתוח המשפטי ובבחינת טענת הנאשם כי פעל מתוך הגנה עצמית, אני סבור כאמור, כי יש לראות את האירוע כמכלול ועל רקע זה לבחון התקיימותם של תנאי ההגנה.

התנאים לקיומה של הגנה עצמית, כפי שנקבעו בחוק ובפסיקה ענפה של בית המשפט העליון הינם: **הראשון:** תקיפה שלא כדין. **השני:** קיומה של סכנה מוחשית של פגיעה בחייו, בחירותו, בגופו או ברכושו, שלו או של זולתו. **השלישי:** המידיות. על ההגנה להתבצע רק מרגע שהמעשה דרוש באופן מידי על מנת להדוף את התקיפה, ועליה להיפסק מרגע שלא נדרש עוד מעשה התגוננות על מנת להדוף

בית משפט לנוער בבית משפט השלום ברחובות

ת"פ 17-08-25760 מדינת ישראל נ' פלוני(קטין)

תיק חיצוני: 212554/2017

את התקיפה. **הרביעי:** שהאדם לא נכנס למצב בהתנהגות פסולה. **החמישי:** הנחיצות (איכותית וכמותית). **השישי:** הפרופורציה. נדרש יחס ראוי בין הנזק הצפוי מפעולת המגן לנזק הצפוי מן התקיפה (ראו, בין היתר: ע"פ 20/04 קליינר נ' מדינת ישראל, פ"ד נח(6) 80, 90 (2004); ע"פ 6157/03 הוד נ' מדינת ישראל (28.9.05); ע"פ 8687/04 חילף נ' מדינת ישראל (12.12.05); ע"פ 4191/05 אלטגאוז נ' מדינת ישראל (25.10.06); ע"פ 6415/11 פולוחין נ' מדינת ישראל (24.12.12).

לאור מכלול הראיות שהובאו לפניי, הגעתי לכלל מסקנה, כי הנאשם אכן נחשף לתקיפה שלא כדין מצד המתלונן.

בשלב זה, ראוי להזכיר, כי המתלונן הודה בעובדות כתב אישום מתוקן, אשר הוגש כנגדו ביחס לחלקו באירוע, בביצוע עבירות של החזקת סכין שלא למטרה כשרה ותקיפה הגורמת חבלה של ממש ואיומים. המתלונן לא טען להגנה עצמית. עניינו של המתלונן הסתיים ללא הרשעה, ניתן בעניינו צו מבחן, צו של"צ, התחייבות כספית ופיצוי למתלונן (אביו של הנאשם בהליך שלפניי).

כאמור, קבעתי לעיל שהוכח ראייתית שיוזם התקיפה היה המתלונן, וכי מתחילתו של האירוע היה זה המתלונן אשר פנה אל הנאשם ואל אביו באופן מאיים ומתריס, ללא כל התגרות מצדם. אכן, אין חולק כי בין הצדדים עבר של מחלוקות על רקע סכסוך שכנים, אך אלו לא כללו אלימות ומי שהוביל לסיטואציה האלימה ביניהם, ואף גרם להסלמתה, תוך כדי ההתרחשות, היה המתלונן. שוכנעתי, לאור הראיות שהוצגו לפניי, כי היה זה המתלונן אשר יזם מגע אלים עם הנאשם, לכל אורך האירוע, וכי מנגד הנאשם ביקש לסיים את האירוע ולנתק מגע עם המתלונן (לפחות בשלוש הזדמנויות, עפ"י הסרטון).

עוד שוכנעתי, כי הנאשם ואביו אכן היו נתונים לסכנה מוחשית לפגיעה בגופם, ברכושם ובנפשם, כאשר המתלונן ניסה לתקוף אותם (הן ב"אירוע הראשון" וכן ב"אירוע השני") באמצעות סכין שאחז בידו ולאחר שאיים על הנאשם, כי "יפנצ'ר אותו". המתלונן שבחלקו הראשון של האירוע ניסה לתקוף את הנאשם, בחלקו השני תקף בפועל ודקר את אביו. כמו כן, זרק אבנים אל תוך ביתם לאחר שהנאשם ואביו התרחקו מהמתלונן במטרה לסיים את האירוע.

מראיות שהוגשו במהלך פרשת ההגנה עלה, כי אביו של הנאשם הינו נכה המוכר ע"י המוסד לביטוח לאומי, זאת בשל פוסט טראומה, אשר נבעה משירותו הצבאי, והיותו הלום קרב. ראיות אלו כמו גם דבריו של הנאשם אשר מסר, כי הוא מלווה את אביו לטיפולים נפשיים בשל מצבו, מחזקות עוד יותר, לטעמי את הצורך שחש הנאשם לגונן על אביו בסיטואציה שנוצרה, מחשש לפגיעה פיזית ונפשית בו, למרות שגם אלמלא מצבו היה כזה, הרי שמהתנהגות המתלונן עולה הצורך בהתגוננות.

בית משפט לנוער בבית משפט השלום ברחובות

ת"פ 17-08-25760 מדינת ישראל נ' פלוני(קטין)

תיק חיצוני: 212554/2017

ניתן עוד ללמוד מן הראיות, כי הנאשם אכן פעל כדי להגן על עצמו, רק מרגע שהמעשה היה דרוש באופן מידי על מנת להדוף את התקיפה, כלומר רק לאחר שהמתלונן ניסה לתקוף אותו באמצעות סכין. עוד נמצאו למדים, כי לאחר ההתגוששות בינו לבין המתלונן, ביקש להפסיק את האירוע, מכיוון שסבר שדי היה בכך בכדי להדוף את המתלונן, והוא התרחק ממנו, וביחד עם אביו נכנס לחצר ביתם. ואולם, כזכור, המתלונן לא חדל מתקיפתו, התקרב אל חצר הבית, זרק לתוכה אבנים ומיד לאחר מכן דקר את אביו של הנאשם.

למרות שדקר המתלונן את אביו, משך הנאשם את אביו בחזרה אל חצר ביתם, מתוך מטרה לנתק מגע ולהפסיק את האירוע.

גם בשלב זה, נשאר המתלונן בסמוך אל ביתם, באופן מתריס, ונראה כי אין בכוונתו להפסיק את האירוע.

בנסיבות האלה, כאשר המתלונן ממשיך בהתנהגותו התוקפנית, בעודו מצויד בסכין ואינו מתרחק מביתם של הנאשם ובני משפחתו, לאחר שכבר דקר את האב, והוא אינו חדל מהתנהגות מתריסה ומאיימת, הרי שיציאתו של הנאשם לעברו אינה בגדר התנהגות תוקפנית אלא מתגוננת, שנדרשה בכדי לנטרל את הסכנה שנשקפה מן המתלונן.

מן הנימוקים האמורים, אני מוצא, כי גם תנאי הנחיצות מתקיים במקרה זה שלפניי.

לפיכך, כאשר ברקע קיים סכסוך ארוך שנים ללא כל אלימות פיזית ומהסרטון עולה, כי הנאשם תקף אך לאחר ניסיון התקיפה של המתלונן באמצעות סכין, הרי שלא ניתן לומר כי הנאשם נכנס למצב בהתנהגות פסולה.

אין ספק, כי המתלונן נפגע באופן משמעותי ממכותיו של הנאשם. יחד עם זאת, אני סבור כי פוטנציאל הנזק מאדם אשר תוקף באמצעות סכין אדם אחר, הינו רב באופן ניכר, מאדם המבקש להתגונן שעה שאינו חמוש בנשק קר או חם, ועל כן הפעולה שנקט הנאשם על מנת לנטרל את האיום המוחשי ואת התקיפה הפיזית כלפיו וכלפי אביו, היתה מידתית בנסיבות העניין, אף שהובילה לתוצאות קשות.

לכך אוסיף, כי אף לאחר שהנאשם הכה את המתלונן, המשיך המתלונן באירוע ודקר את האב, פעמיים נוספות, ועובדה זו מלמדת, כי הלכה למעשה לא הצליח הנאשם לנטרל את האיום ואלימות המתלונן באופן מוחלט, ולא היה די במעשה ההתגוננות שביצע בכדי להביא לסיומו של האירוע.

בית משפט לנוער בבית משפט השלום ברחובות

ת"פ 17-08-25760 מדינת ישראל נ' פלוני(קטין)

תיק חיצוני: 212554/2017

לאור הנימוקים שפורטו לעיל, החלטתי לזכות את הנאשם מעבירות פציעה וגרם חבלה חמורה.

למעלה מן הצורך, אומר, כי לא מצאתי שהיה מקום לייחס לנאשם במסגרת כתב האישום שתי עבירות אלימות נפרדות, בגין אותו האירוע ובגין אותן תוצאות.

באשר לעבירת האיומים, אשר מיוחסת לנאשם בסעיף 3 לכתב אישום, לפיו אמר הנאשם למתלונן בעת שהכה אותו ב"אירוע הראשון", "אתה רוצה להתעסק, אני אזיין את אמא שלך, יא בן זונה. את העצמות אני אשבור לך", אני קובע כי עובדתית הוכח כי הדברים נאמרו מפי הנאשם.

יחד עם זאת, אני מוצא לזכות את הנאשם מעבירת האיומים המיוחסת לו בכתב האישום, נוכח התקיימותו של הסייג לאחריות פלילית של זוטי דברים, לפי [סעיף 34יז לחוק העונשין](#).

ב - ע"פ [7829/03 מד"י נ' אריאל](#) [פורסם בנבו] (14.7.05) קבע בית המשפט העליון את התנאים לתחולתה של הגנה זו:

"מטרתו של סעיף זה הייתה להעניק לבית המשפט את הסמכות להוציא מגדר האחריות הפלילית מעשים שעומדים בקריטריונים הטכניים להתקיימותה של עבירה, אך אינם עוברים את רף הפליליות הנדרש, מבחינה מהותית, לשם הרשעה.

פרשנותו של הסייג ואמות המידה ליישומו

25. בגוף הסעיף 34יז מפורטים ארבעה תנאים מצטברים ליישומו והם: "טיבו של המעשה, נסיבותיו, תוצאותיו והאינטרס הציבורי". בחינתו של מעשה לאור התנאים הללו אמורה להוביל למסקנה אם במעשה קל ערך עסקינן...הגישה הרווחת היא כי משקלו של התנאי האחרון, בדבר האינטרס הציבורי, רב יותר מזה של השאר (י' קדמי, על הדין בפלילים, חלק ראשון (תשס"ה), 556)...".

הנה כי כן, על אף שהסייג בדבר "זוטי דברים" אינו מונה רשימה של מקרים הבאים בגדרו, הרי שהמגמה העולה מן הפסיקה היא שיש להחילו בזהירות תוך בחינת נסיבותיו של כל מקרה ומקרה. בבואו לבחון מעשה שנתמלאו בו כל יסודות העבירה ישאל בית המשפט את עצמו, אם מעשה העבירה הצמיח מידה מינימאלית של סכנה לציבור.

תשובה שלילית תחייב את המסקנה שהשפעתו של המעשה על החברה היא כה מזערית, עד שאין זה ראוי להכתים את מבצעו בהרשעה בפלילים.

בית משפט לנוער בבית משפט השלום ברחובות

ת"פ 17-08-25760 מדינת ישראל נ' פלוני(קטין)

תיק חיצוני: 212554/2017

בהתאם לאמור, אסקור להלן את ארבעת התנאים המצטברים, לקיומו של סייג "זוטי הדברים" בעניינו:

א. טיבו של המעשה -

אין חולק כי הנאשם איים על המתלונן, וכי דברי האיום נאמרו למתלונן באופן ישיר וכי מדובר בדברי איום ברף גבוה באופן יחסי.

ב. נסיבות המעשה -

הוכח כאמור, כי הדברים נאמרו ע"י הנאשם במהלך אירוע שבו, כפי שקבעתי לעיל, התנהג המתלונן כלפי הנאשם ואביו באופן תוקפני, אלים ומאיים, כאשר דברי האיום נאמרו ע"י הנאשם מיד ובסמוך לאירוע בו ניסה המתלונן לתקוף את הנאשם באמצעות סכין.

ג. תוצאות המעשה -

ניכר, כי מעשה האיום לא גרם למתלונן פגיעה כלשהי, שכן המתלונן לא הורתע מן הדברים שנאמרו, לא חשש מהנאשם כתוצאה מאמירת הדברים, אלא המשיך ותקף את הנאשם ואביו ואף גרם לפציעתו של אבי הנאשם.

ד. האינטרס הציבורי -

התנאי של העדר אינטרס ציבורי בהרשעה בפלילים, הוא עפ"י הפסיקה, התנאי המכריע לתחולת הסייג של "זוטי דברים" (ע"פ 807/99 מ"י נ' עזיזיאן, פ"ד נ"ג(5), 747, בעמ' 762). השאלה שעל ביהמ"ש לשאול את עצמו היא, האם מעשה העבירה הצמיח מידה מינימלית של סכנה לציבור. תשובה שלילית תחייב את המסקנה, שהשפעתו של המעשה על החברה היא כה מזערית, עד שאין זה ראוי להכתיים את מבצעו בהרשעה פלילית.

אני סבור, כי בנסיבות האירוע לא קיים אינטרס ציבורי בהרשעת הנאשם בעבירת האיומים, ואלמלא העבירות הנוספות שיוחסו לו בכתב האישום, ספק בעיני אם כלל היתה מתבקשת הרשעתו בעבירה זו. אין ספק, עפ"י תוצאות המעשה, כי לא קמה מידה מינימלית של סכנה לציבור ואף לא למתלונן עצמו.

בית משפט לנוער בבית משפט השלום ברחובות

ת"פ 17-08-25760 מדינת ישראל נ' פלוני(קטין)

תיק חיצוני: 212554/2017

לאמור, יש להוסיף כי ב"כ הצדדים מסרו, כי לנאשם אין רישום פלילי קודם ולא תיקים נוספים, ועל כן אני סבור, כי אין כל אינטרס ציבורי להכתים אותו בכתם הרישום הפלילי.

כל אלו, הביאוני למסקנה, כי אין להרשיע את הנאשם בעבירה של איומים, נוכח התקיימות הסייג לאחריות פלילית של "זוטי דברים".

8. סוף דבר :

מכל הנימוקים המפורטים לעיל, החלטתי לזכות את הנאשם מעבירות פציעה, חבלה חמורה ואיומים שיוחסו לו בכתב האישום.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז לוד בתוך 45 ימים.

ניתנה והודעה היום י' ניסן תשע"ט, 15/04/2019 במעמד הנוכחים.

ניר זנו, שופט

קלדנית: שרה רובנס
הוקלד על ידי שרה רובנס

ניתנה היום, ח' סיוון תשע"ט, 11 יוני 2019, בהעדר הצדדים.

חתימה